

Arrest

nr. 305 774 van 26 april 2024
in de zaken RvV X / IV en RvV X

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Moldavische nationaliteit te zijn, op 20 november 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 7 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verzoekster, wiens zaak bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X, en verzoeker, wiens zaak bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X, zijn blijkens de inhoud van de bestreden beslissingen en de stukken zoals opgenomen in het dossier elkaars partner. Bovendien beroepen zij zich grotendeels op dezelfde asielmotieven, een gemeenschappelijke vrees en gemeenschappelijke problemen. Daarenboven blijkt uit de inhoud van de voorliggende verzoekschriften dat verzoekende partijen zich in het kader van hun onderhavige beroepsprocedure zowel in rechte als in feite voor het merendeel beroepen op dezelfde middelen, argumenten, stukken en informatie. Gelet op het voorgaande komt het, gelet op hun onderlinge verwevenheid, gepast voor om de zaken die bij de Raad gekend zijn onder de rolnummers RvV X en RvV X, samen te behandelen en dienen deze zaken te worden samengevoegd.

2. De bestreden beslissingen

2.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van C.M. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Moldavische nationaliteit te hebben en bent geboren op (...) in Drokia. U bent vertrokken uit Moldavië omdat u gediscrimineerd werd omwille van het feit dat u Roma bent. U werd als kind uitgelachen in school en er waren later ook meerdere incidenten. Zo werd u in 2015 meegenomen toen er 's nachts mensen in uw huis binnenvielen op zoek naar uw broer, waarna ze u achterlieten op een plaats. In 2018 werd u geslagen toen u probeerde kleren te verkopen op de markt en in 2022 verklaart u te zijn aangevallen in de supermarkt toen u in de rij stond. U vreest daarnaast dat de oorlog in Oekraïne zal uitbreiden naar Moldavië. U vertrok uit Moldavië rond oktober 2018, waarna u naar Frankrijk ging en een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende. U ging daarna naar Nederland waar u ook een VIB indiende op 20 oktober 2019. U kreeg in november 2019 samen met uw partner V.R. (...) (DV: (...); CG: (...)) een zontje E. (...) in Nederland. Daarna ging u gedurende zes maanden terug naar Frankrijk, waarna u terug keerde naar Moldavië. U vertrok opnieuw uit Moldavië in september 2021, waarna u in Frankrijk verbleef. U kwam naar België op 23 februari 2022 en diende uw verzoek om internationale bescherming in België in op 24 februari 2022. U verblijft momenteel met uw partner V.R. (...) (DV: (...); CG: (...)) en jullie zontje E. (...) in België. Ter staving van uw relaas legt u volgende documenten neer: uw paspoort en het paspoort van uw zoon E. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Zo dient er vooreerst op te worden gewezen dat de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022, toegevoegd aan het administratief dossier), aantoont dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband

evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U verklaarde dat u als Roma in Moldavië gediscrimineerd werd op school. Er werd gezegd dat u anders was omdat u een zigeuner was (CGVS, p.3-4 en 7). Hoewel dit uiteraard sterk te betreuren valt, zijn deze feiten te situeren in uw kindertijd en zijn dit geen recente feiten te noemen. Bovendien haalt dit qua zwaarwichtigheid niet de drempel van vervolging of ernstige schade.

U verklaarde daarnaast nog meerdere incidenten te hebben meegemaakt omwille van het feit dat u Roma bent. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u over geen enkel concreet incident melding heeft gemaakt bij DVZ. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaart u dat u heeft geantwoord wat ze vroegen, het was een kort interview, maar u heeft wel gezegd dat u geslagen werd (CGVS, p.8). U verklaarde bij DVZ inderdaad dat u werd geslagen op straat (CGVS vragenlijst, randnr.5). Nergens heeft u echter melding gemaakt van incidenten die u zou hebben meegemaakt op andere plaatsen. Verwacht kan worden dat als u meerdere keren fysiek aangevallen bent geweest, u hiervan melding had gemaakt. Het feit dat u dit niet heeft gedaan, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

De ongeloofwaardigheid van deze aanvallen wordt nog verder versterkt door het feit dat de tijdssituering van een aanval niet klopt met de rest van uw verklaringen en het prangende gebrek aan bewijsstukken. Zo verklaart u dat u in 2022 aangevallen werd in de winkel toen u aan de beurt was. U werd uit de rij gehaald, aan uw haar getrokken en geschopt (CGVS, p.6). U was in 2022 echter reeds in Europa. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaarde u dat u het niet meer weet. U stootte uw hoofd dus u weet het niet meer zo goed (CGVS, p.8). U legt echter geen enkel bewijsstuk neer waaruit zou blijken dat u aan geheugenproblemen lijdt en er kan dan ook worden verwacht dat u kan situeren in welk jaar u werd aangevallen. U verklaart bovendien dat u hierna medische verzorging nodig had en naar de politie bent geweest. U legt echter geen enkel bewijs neer ter staving van uw relaas. Er kan dan ook niet zomaar ernstig geloof worden gehecht aan uw verklaringen. U verklaart vervolgens dat u in 2018 werd aangevallen toen u op de markt kleding aan het verkopen was en dit door andere verkopers die zeiden dat u op hun plek stond. Ze gooiden uw spullen op de grond, ze namen u vast, sloegen u en gooiden water op u. U verklaarde opnieuw hierna naar het ziekenhuis en de politie te zijn gegaan, zonder dat u hier bewijs van neerlegt (CGVS, p.6-7). Bijgevolg gaat het hier om louter blote verklaringen langs uwer zijde.

Ten derde verklaart u dat u in augustus 2015 thuis werd aangevallen door mensen waarmee uw broer problemen had. U werd geslagen en meegenomen naar een plaats. U werd bedreigd met een mes en als u naar de politie zou gaan, zouden ze u vermoorden (CGVS, p.7). Echter blijkt dat dit feit reeds dateert van acht jaar geleden, waarna u nog wachtte tot 2021 om Moldavië definitief te verlaten (CGVS, p.3), zodat hieruit geenszins een actuele vrees kan worden afgeleid.

Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de door u beweerde fysieke aanvallen, dient erop te worden gewezen dat dit gaat om eenmalige losstaande incidenten, die zich verspreid over de jaren hebben voorgedaan. U slaagt er met uw verklaringen niet in om aan te tonen dat de door u ondervonden problemen in Moldavië dermate systematisch en ingrijpend waren dat uw fundamentele mensenrechten werden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk werd.

In zoverre u nog aanhaalt dat u vreest dat de oorlog in Oekraïne zal uitbreken naar Moldavië (CGVS, p.8), dient erop te worden gewezen dat er tot op heden geen gewapend conflict bezig is in Moldavië zodat uw vrees hiervoor louter hypothetisch is.

De door u neergelegde documenten slagen er niet in bovenstaande beoordeling te wijzigen. Het paspoort van uw zoon E. (...) en uzelf attesteren hoogstens jullie identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw partner, V.R. (...) (DV: (...); CG: (...)), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van V.R. (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Moldavische nationaliteit te hebben en bent geboren op (...) in Riscani. U vertrok uit Moldavië omdat u gediscrimineerd werd omwille van het feit dat u Roma bent. Zo is het moeilijk voor u om werk te vinden in Moldavië, werd u ook niet altijd uitbetaald voor verricht werk en werd u uitgesloten doordat u Roma bent. U vertrok dan ook naar Europa omdat u een beter leven wou.

U vertrok uit Moldavië in april 2019 en ging hierna naar Frankrijk, waar u een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende. Hierna vertrok u naar Nederland waar u in oktober 2019 ook een VIB indiende. U kreeg in november 2019 samen met uw partner C.M. (...) (DV: (...); CG: (...)) een zoon E. (...) in Nederland. U keerde hierna terug naar Frankrijk en vervolgens in oktober 2020 keerde u terug naar Moldavië en bleef daar tot het einde van de zomer 2021. U vertrok hierna naar Frankrijk, waar u opnieuw een VIB indiende. Daarna vertrok u naar België op 24 februari 2022 en diende u dezelfde dag uw VIB in België in. U verblijft momenteel met uw partner C.M. (...) (DV: (...); CG: (...)) en jullie zoon E. (...) in België. Ter staving van uw relaas legt u volgende documenten neer: uw paspoort

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Zo dient er vooreerst op te worden gewezen dat u reeds eerder een verzoek om internationale bescherming indiende in in Nederland en Frankrijk. U wachtte in beide landen uw beslissing niet af. U vertrok vanuit Frankrijk naar Nederland omdat de medische zorg beter is in Nederland. U vertrok uit Nederland om u bij uw ouders te voegen in Frankrijk (CGVS, p.4). Het feit dat u tot twee maal toe de beslissing niet afwachtte van uw verzoeken om internationale bescherming vormt al een eerste indicatie voor het feit dat u geen nood heeft aan internationale bescherming.

Verder dient erop te worden gewezen dat de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022, toegevoegd aan het administratief dossier), aantoont dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode

2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U verklaarde dat de Roma in Moldavië worden gediscrimineerd (CGVS, p.4). In dit verband dient herhaald te worden dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade steeds in concreto dient te worden aangetoond. Het volstaat in deze niet zich te beperken tot een loutere verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie. U verklaarde dat u als Roma in Moldavië aangevallen werd. Wanneer er u echter wordt gevraagd of u al eens fysiek aangevallen bent, verklaart u dat u het zo niet zo verging. U bent nooit fysiek mishandeld geweest, maar werd wel uitgescholden. Wanneer er u vervolgens wordt gevraagd wanneer u werd uitgescholden, verklaart u het niet te weten omdat u al lang weg bent uit Moldavië en het lang geleden was (CGVS, p.4-5). Bijgevolg weten uw verklaringen over de beweerde aanvallen en bedreigingen niet te overtuigen. U haalt daarnaast ook nog aan dat u geen werk kon vinden in Moldavië omwille van het feit dat u Roma bent waardoor u uw gezin niet kan onderhouden. Wanneer er u wordt gevraagd of er iemand al eens tegen u heeft gezegd dat u een job niet kreeg omwille van het feit dat u Roma bent, verklaart u dat dit al eens is gebeurd, maar lang geleden, misschien zeven jaar geleden (CGVS, p.5). U slaagt er met uw verklaringen niet in om aan te tonen dat de door u ondervonden problemen in Moldavië dermate systematisch en ingrijpend waren dat uw fundamentele mensenrechten werden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk werd.

Het door u neergelegde document slaagt er niet in bovenstaande beoordeling te wijzigen. Uw paspoort attesteert hoogstens uw identiteit en herkomst, die in deze beslissing niet in twijfel worden getrokken.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw partner, C.M. (...) (DV: (...); CG: (...)), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3. De verzoekschriften

3.1. Verzoekende partijen stellen in de voorliggende verzoekschriften dat uit hun verklaringen blijkt dat zij herhaaldelijk slachtoffer werden van discriminatie omwille van hun etnische afkomst. In dit kader verwijzen zij naar en citeren zij uit de verklaringen die zij aflegden bij het CGVS en geven zij in het door verzoekster ingediende verzoekschrift aan:

“Uit de voorgaande verklaringen blijkt dat het gezin niet in staat was om in haar eigen levensonderhoud te voorzien. Het had geen onderdak noch inkomsten. Dit was het gevolg van de discriminatie die het gezin heeft ondervonden omwille van hun etnische afkomst.

Ten onrechte stelt het CGVS dat de discriminatie van verzoekster op school niet relevant zou zijn. Verzoekster verklaarde immers uitdrukkelijk dat zij en haar echtgenoot een kindje hebben en dat zij vreest dat haar kindje hetzelfde zal overkomen als haarzelf.

Ten onrechte heeft het CGVS geen geloof gehecht aan de verklaringen van verzoekster. Het CGVS stelt vooreerst dat zij geen melding zou hebben gemaakt van de bovenstaande problemen voor de D.V.Z. Ten onrechte, verzoekster verklaarde tijdens het verhoor voor de D.V.Z. expliciet het volgende:

(...)

Bovendien verklaarde zij dat het verhoor voor de D.V.Z. uiterst kort was, zodat zij niet in detail kon treden over haar problemen. Het standpunt van het CGVS kan dan ook niet gevolgd worden. Anderzijds dient te worden vastgesteld dat het CGVS niet betwist dat verzoekster gediscrimineerd werd op school noch betwist dat zij werd gediscrimineerd op het vlak van tewerkstelling.

Bovendien heeft het CGVS geen nader onderzoek verricht naar de concrete leefomstandigheden van het gezin op het vlak van de toegang tot huisvesting, voeding en persoonlijke hygiëne. Het gezin verklaart hieromtrent het volgende:

De school werd vroegtijdig beëindigd niet ingevolge schoolmoeheid, doch wel ingevolge aanhoudende pesterijen. Officieel mogen Roma naar school gaan, maar officieel doen de leerkrachten en kinderen er alles aan om de Roma weg te houden van school. Als kind werd Meneer V. (...) gepest door de kinderen op de speelplaats. In de klas zelf waren de leerkrachten die veel strenger waren met hem dan met de overige Roma-kinderen en volgden veel zwaardere straffen. Van zodra hij iets vroeg, of fout deed volgden slagen met een regel. De behandeling was dermate slecht dat hij de school verliet.

Zonder scholing was het veel moeilijker om werk te vinden. Officieel heeft meneer V. (...) nooit werk kunnen vinden. Officieus van tijd tot tijd wel. Hij hoorde rond en als iemand een extra kracht nodig had, hielp hij, maar het werk was zwaar (laden-lossen) en werd vaak niet of slechts gedeeltelijk uitbetaald. Het werk was bovendien niet regelmatig, laat staan voltijds. Het ging eerder om helpen met een lading indien iemand extra hulp nodig had. De situatie was dermate slecht dat verzoeker uiteindelijk eindigde in de situatie dat hij oud ijzer verzamelde op straat om te kunnen verkopen en met de opbrengst hiervan te kunnen overleven. Dit was geen werk, maar een manier om te kunnen overleven.

Huisvesting Was eveneens een probleem. Los van het gegeven dat er geen bescherming is tegen uithuiszetting (dit kan van de ene dag op de andere gebeuren) werden zowel meneer V. (...) als mevrouw C. (...) geconfronteerd met tientallen uithuiszettingen omdat zij de huur niet konden betalen. Er is geen enkele bescherming geboden. Zij werden van de ene dag op de andere uit huis gezet. Soms kon verzoeker één dag bij een vriend en een dag bij een andere vriend overnachten. Meermaals dienden zij te overleven in stations totdat de politie ze buiten zette. Er waren in Moldavië geen sociale woningen beschikbaar. Medische kosten zouden voor hen onbetaalbaar zijn geweest.

Geen van deze elementen werden onderzocht door het CGVS, en als gevolg hiervan werd een onvolledig beeld gegeven van de levensomstandigheden van de verzoekende partijen.

Het CGVS stelt enkel dat de Roma-gemeenschap inderdaad problemen kan ondervinden in Moldavië, maar oordeelt verder dat deze problemen niet zouden voortvloeien louter uit hun etnische afkomst, maar eveneens te wijten zouden zijn aan de algemene slechte economische situatie in het land.

In zoverre het CGVS hiermee wil aangeven dat de Roma-gemeenschap dezelfde problemen zou ondervinden dan de overige Moldavische burgers kan dit standpunt niet worden gevolgd.

Uit de COI-Focus, die het CGVS aanwendt, blijkt immers dat de Roma-gemeenschap disproportioneel sterk getroffen wordt door diverse problemen, en dat deze wanverhouding weldegelijk voortvloeit uit hun discriminatie omwille van hun etnische achtergrond:

(...)

Dit wordt ook weerspiegeld in de cijfers:

(...)

Het is correct dat de COI-Focus vermeldt dat het tekort aan sociale huisvesting ook niet-Roma burgers treft, doch gaat voorbij aan het gegeven dat de Roma een veel geringere zelfredzaamheid hebben ingevolge de discriminatie die zij ondervinden, onder meer op het vlak van toegang tot tewerkstelling, de toegang tot sociale huisvesting, en de toegang tot gezondheidszorg en de toegang tot de school:

(...)

In het bijzonder de Roma-vrouwen zijn uiterst kwetsbaar:

(...)

De stelling dat de problemen van de Roma zouden zijn terug te brengen op de algemene slechte economische situatie in het land en op hun lage scholingsgraad gaat bijgevolg niet op. Zij is het gevolg van daadwerkelijke discriminatie omwille van het gegeven dat zij Roma zijn.

Ten overvloede voegt de verzoekende partij hieraan toe dat zij wel naar school is gegaan. Ook indien deze geen concreet diploma zou hebben behaald, dan nog blijkt uit het persoonlijk verhoor dat de verzoekende partij op zoek is gegaan naar een job die paste (poetsvrouw/landbouw), zodat haar eventuele lage scholingsgraad geenszins kan worden beschouwd als de "rechtvaardiging" van de geleden persoonlijke problemen."

In het door verzoeker ingediende verzoekschrift hernemen verzoekende partijen de meeste van de voormelde argumenten en doen verzoekende partijen in het kader van het voorgaande daarnaast gelden:

"Het CGVS stelt dat de verklaringen van verzoeker niet relevant zouden zijn omdat hij zelf niet fysiek zou zijn aangevallen.

Nochtans verklaarde verzoeker uitdrukkelijk dat zijn problemen betrekking hadden op andere vormen van discriminatie met name huisvesting en tewerkstelling.

Ook deze problemen worden door het CGVS als irrelevant beschouwd dat zij zouden dateren van dan 7 jaar geleden.

Ten onrechte, de discriminatie was aanhoudend hetgeen blijkt uit het gegeven dat geen van de geïnsleden van het gezin enige job kon vinden. Ingevolge hiervan diende verzoeker te overleven met het verzamelen van oud ijzer.

Bovendien verklaarde verzoeker uitdrukkelijk dat hij een zoontje had, en vreesde dat zijn zoontje eveneens zou worden gediscrimineerd. Uit de onderstaande landinformatie blijkt dat de discriminatie zich eveneens uitstrekt tot minderjarige kinderen. Deze situatie werd niet belicht door het CGVS."

Verzoekende partijen gaan verder in op het gebrek aan adequate overheidsbescherming in hun land van herkomst. Dienaangaande doen zij gelden:

"Het CGVS stelt verder dat de Moldavische overheid laat zich niet zou inlaten met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, maar daarentegen diverse actieplannen zou hebben ondernomen.

Echter, uit dezelfde COI-focus blijkt dat de overheid daarentegen faalt in de bescherming van de rechten van de Roma, en dat zij haatspeech ten opzichte van Roma zelfs in de hand werkt.

(...)

Het is bijgevolg niet voldoende om te verwijzen naar het bestaan van een eventueel wettelijk kader ter vermindering van discriminatie. Het CGVS had eveneens moeten nagaan of deze maatregelen in de praktijk worden geïmplementeerd.

De COI-focus dateert van maart 2022. Uit recente landinformatie blijkt dat de Roma in de praktijk weldegelijk gediscrimineerd worden, inclusief door de overheid, en dit zowel in het algemeen als specifiek op het vlak van tewerkstelling, huisvesting, medische verzorging en toegang tot onderwijs:

(...)

Vooreerst is er sprake van discriminatie van de Roma op het vlak van werkgelegenheid:

(...)

De discriminatie op het vlak van tewerkstelling is ernstig. Zij leidt ertoe dat de Roma bevolking leeft in extreme armoede, hetgeen op zijn beurt gevolgen heeft op het vlak van hun toegang tot gezondheidszorg en onderwijs.

Daarnaast is er ook sprake van discriminatie op het vlak van tewerkstelling maar eveneens op het vlak van sociale rechten, gezondheidszorg en toegang tot onderwijs :

(...)

Tenslotte, wat betreft de situatie van kinderen, wordt het volgende meegedeeld:

(...)

Tenslotte verwijst het CGVS naar het bestaan van diverse Roma ngo's, waaronder Moldavische ngo Roma National Center (Centrul National al Romilor, CNR).

Echter kon de verzoekende partij geen actuele informatie terugvinden over de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul National al Romilor, CNR):

Op de website van de Raad van Europa is er geen melding van lopende projecten met deze ngo meer. De enige projecten die nog vermeld wordt dateren van 2011 en 2016:

(...)

De discriminatie is voldoende ernstig om te worden gekwalificeerd als vervolging, ongeschikt onmenselijke en vernederende behandeling:

Het CGVS is van mening dat de discriminatie van de Roma onvoldoende ernstig zou zijn om te worden gekwalificeerd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, en dat er geen sprake zou zijn van een onmenselijke en vernederende behandeling, die aanleiding zouden kunnen geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming;

Ten onrechte, in het arrest M.S.S. tegen België en Griekenland heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens geoordeeld dat er sprake van een onmenselijke of vernederende behandeling in de volgende omstandigheden:

(...)

Uit de verklaringen van de verzoekende partij blijkt dat zij geen werk hadden en geen woning. Tevens blijkt dat hun situatie dermate ernstig was dat zij genoodzaakt waren om het land te verlaten. Bijgevolg is de situatie weldegelijk voldoende ernstig.”

Verzoekende partijen vervolgen:

“In de bestreden beslissing wordt verder geoordeeld dat, indien het gezin zou worden gediscrimineerd, zij niettemin een beroep zouden kunnen doen op de bescherming van de overheid.

Echter dit laatste wordt tegengesproken door de bovenstaande COI-Focus, waarnaar het CGVS verwijst:

(...)

Ook de overige landinformatie bevestigt dat de overheidsbescherming niet daadwerkelijk is:

(...).”

Tot slot geven verzoekende partijen in het door verzoekster ingediende verzoekschrift aan:

“Uiterst ondergeschikt heeft het CGVS geen nader onderzoek verricht naar de concrete leefomstandigheden van het gezin op het vlak van de toegang tot huisvesting, voeding en persoonlijke hygiëne. Bijgevolg verzoeken verzoekers om het dossier terug te sturen naar het CGVS voor nader onderzoek.”

3.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

“Het huidige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en bijgevolg de verzoekende partij de status van erkend vluchteling dan wel van de subsidiaire bescherming te willen toekennen.”

3.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog benevens de in deze verzoekschriften aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij de voorliggende verzoekschriften.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Uit een lezing van de verzoekschriften blijkt dat verzoekende partijen in wezen de schending aanvoeren van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

4.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht gesteld wordt dat in hunnen hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

4.3. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij aldaar werden en zouden riskeren te worden geïsoleerd en vervolgd omwille van het feit dat zij Roma zijn.

Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat, dit in tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten voor te houden in de voorliggende verzoekschriften, uit het geheel van de voorliggende landinformatie geenszins kan worden afgeleid dat het loutere gegeven dat zij Roma zijn in hoofde van verzoekende partijen zou (kunnen) volstaan om in hunnen hoofde en bij terugkeer naar Moldavië te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Na lezing van het geheel van de voorliggende landinformatie, waaronder de COI Focus inzake de Roma-minderheid in Moldavië van 4 maart 2022 die door verweerder wordt gehanteerd en waaruit ook verzoekende partijen zelf veelvuldig citeren en de informatie zoals door verzoekende partijen aangereikt in de voorliggende verzoekschriften, dient immers te worden vastgesteld dat verweerder in de bestreden beslissingen op geheel gerechtvaardigde wijze motiveert: *“Zo dient er vooreerst op te worden gewezen dat de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022, toegevoegd aan het administratief dossier), aantoont dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.*

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van

minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.”

Verzoekende partij slagen er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. Waar zij trachten aan te tonen dat de ngo Roma National Center niet langer zou bestaan of actief is in Moldavië, dient namelijk te worden opgemerkt dat zulks uit de door verzoekende partijen bijgebrachte informatie niet kan worden afgeleid. Uit het loutere gegeven dat de website van deze organisatie zoals vermeld op de website van de Raad van Europa niet langer actief zou zijn, kan immers niet worden afgeleid dat deze organisatie niet langer zou bestaan en niet langer actief zou zijn. Evenmin blijkt zulks uit het gegeven dat de laatste beslissing van de Raad van Europa om steun te verlenen aan deze organisatie dateert van 2016. Uit de voorliggende informatie blijkt daarenboven duidelijk dat deze ngo minstens tot in april 2022 wel degelijk nog steeds actief was in Moldavië en dat deze organisatie aldaar een project uitvoerde dat werd ondersteund door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma en andere etnische minderheden die in Moldavië slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Hoe dan ook blijkt uit de voorliggende informatie dat er in Moldavië daarnaast nog tal van andere internationale en nationale ngo's en organisaties aanwezig zijn die zich actief inzetten voor het bevorderen van de rechten en de situatie van de Roma. Voor het overige ligt de door verzoekende partijen aangereikte landeninformatie volledig in dezelfde lijn als en doet deze bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder. Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie blijkt dan ook duidelijk en genoegzaam dat het loutere gegeven dat verzoekende partijen tot de Roma-gemeenschap behoren geenszins kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging (of nood aan internationale bescherming) in hoofde van

verzoekende partijen. Uit deze informatie blijkt dat het beleid van de Moldavische autoriteiten gericht is op de integratie van minderheden (zoals de Roma) en niet op discriminatie of vervolging. Tevens blijkt hieruit dat het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië over het algemeen voorhanden is en dat de rechten van de minderheden in dit land ook worden gerespecteerd. Voorts blijkt uit deze informatie dat de Moldavische autoriteiten, dit met de hulp van ondersteuning van zowel internationale als nationale organisaties, de nodige stappen ondernemen om de inclusie en integratie van Roma te bevorderen. Uit de beschikbare informatie blijkt dan ook dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin en dat zulke problemen aldaar doorgaans niet van dusdanige aard, intensiteit en draagwijdte zijn dat zij als vervolging in de voormelde zin kunnen worden gekwalificeerd. Van zulke vervolging kan bijgevolg slechts sprake zijn in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, is er evenmin sprake van systematische gewelddaden jegens Roma. Bovendien kan uit de beschikbare, heden voorliggende landeninformatie niet worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om aan personen die tot de Roma-gemeenschap behoren indien nodig de nodige bescherming te bieden. In het geval van discriminatie of gewelddaden, kan er immers klacht worden ingediend bij de politie. De Roma-gemeenschap heeft in de politie ook een bepaalde mate van vertrouwen en doet vaker een beroep op de politie in vergelijking met andere bevolkingsgroepen. Daarenboven bestaat er naast een klacht bij de politie de mogelijkheid om via andere kanalen eventuele gevallen van discriminatie en problemen aan te kaarten, kan er zo bijvoorbeeld beroep worden gedaan op de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van hun rechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via (de website van) de Equality Council klacht in te dienen over discriminatie. Ook zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen, streven ernaar de situatie voor de Roma te verbeteren en komen op voor de rechten van Roma. Daarbij streven zij onder meer een betere toegang tot het rechtswezen na en bewerkstelligen zij gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Met betrekking tot de aanvallen waarvan verzoekster beweert slachtoffer te zijn geweest in het verleden, wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker verder met recht gemotiveerd:

“U verklaarde daarnaast nog meerdere incidenten te hebben meegemaakt omwille van het feit dat u Roma bent. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u over geen enkel concreet incident melding heeft gemaakt bij DVZ. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaart u dat u heeft geantwoord wat ze vroegen, het was een kort interview, maar u heeft wel gezegd dat u geslagen werd (CGVS, p.8). U verklaarde bij DVZ inderdaad dat u werd geslagen op straat (CGVS vragenlijst, randnr.5). Nergens heeft u echter melding gemaakt van incidenten die u zou hebben meegemaakt op andere plaatsen. Verwacht kan worden dat als u meerdere keren fysiek aangevallen bent geweest, u hiervan melding had gemaakt. Het feit dat u dit niet heeft gedaan, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

De ongeloofwaardigheid van deze aanvallen wordt nog verder versterkt door het feit dat de tijdsituering van een aanval niet klopt met de rest van uw verklaringen en het prangende gebrek aan bewijsstukken. Zo verklaart u dat u in 2022 aangevallen werd in de winkel toen u aan de beurt was. U werd uit de rij gehaald, aan uw haar getrokken en geschopt (CGVS, p.6). U was in 2022 echter reeds in Europa. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaarde u dat u het niet meer weet. U stootte uw hoofd dus u weet het niet meer zo goed (CGVS, p.8). U legt echter geen enkel bewijsstuk neer waaruit zou blijken dat u aan geheugenproblemen lijdt en er kan dan ook worden verwacht dat u kan situeren in welk jaar u werd aangevallen. U verklaart bovendien dat u hierna medische verzorging nodig had en naar de politie bent geweest. U legt echter geen enkel bewijs neer ter staving van uw relaas. Er kan dan ook niet zomaar ernstig geloof worden gehecht aan uw verklaringen. U verklaart vervolgens dat u in 2018 werd aangevallen toen u op de markt kleding aan het verkopen was en dit door andere verkopers die zeiden dat u op hun plek stond. Ze gooiden uw spullen op de grond, ze namen u vast, sloegen u en gooiden water op u. U verklaarde opnieuw hierna naar het ziekenhuis en de politie te zijn gegaan, zonder dat u hier bewijs van neerlegt (CGVS, p.6-7). Bijgevolg gaat het hier om louter blote verklaringen langs uwer zijde.

Ten derde verklaart u dat u in augustus 2015 thuis werd aangevallen door mensen waarmee uw broer problemen had. U werd geslagen en meegenomen naar een plaats. U werd bedreigd met een mes en als u naar de politie zou gaan, zouden ze u vermoorden (CGVS, p.7). Echter blijkt dat dit feit reeds dateert van acht jaar geleden, waarna u nog wachtte tot 2021 om Moldavië definitief te verlaten (CGVS, p.3), zodat hieruit geenszins een actuele vrees kan worden afgeleid.

Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan de door u beweerde fysieke aanvallen, dient erop te worden gewezen dat dit gaat om eenmalige losstaande incidenten, die zich verspreid over de jaren hebben voorgedaan. U slaagt er met uw verklaringen niet in om aan te tonen dat de door u ondervonden problemen in Moldavië dermate systematisch en ingrijpend waren dat uw fundamentele mensenrechten werden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk werd.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat het gehoor van verzoekster bij de DVZ kort was, kan geenszins verklaren waarom verzoekster aldaar wel

aanhaalde dat zij soms op straat werd geslagen, bespuwd en nageroepen maar geen specifieke en concrete melding maakte van het feit dat zij zou zijn onderworpen aan de andere, voormelde en concrete mishandelingen. Van een verzoekster om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag namelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoekster dermate essentiële en frappante elementen als de voormelde incidenten hierin niet concreet zou hebben vermeld indien deze werkelijk hadden plaatsgevonden. Dat verzoekster noch de beweerdde bedreiging en ontvoering met een mes en een pistool in 2015, noch de vermeende aanval op een markt in 2018, noch de aanval in een winkel in 2022 concreet vermeldde bij de DVZ, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze beweerdde feiten.

Bovendien blijkt uit de stukken zoals opgenomen in de administratieve dossiers dat ook verzoeker geen concrete melding maakte van de voormelde incidenten. Zo verzoekster hiervan werkelijk slachtoffer zou zijn geworden, kon nochtans worden verwacht dat ook verzoeker deze incidenten zou hebben aangehaald.

De geloofwaardigheid van deze beweerdde feiten wordt nog verder ondermijnd doordat verzoekster ter staving hiervan niet het minste begin van bewijs bijbrengt. Verzoekster beweerdde immers dat zij met betrekking tot de laatste twee incidenten thuis in Moldavië beschikte over de nodige papieren en bewijzen, en dit inzake zowel haar zelfverklaarde opname en behandeling in het ziekenhuis als de door haar ingediende klachten bij de politie. Desalniettemin legt zij zulke bewijzen tot op heden niet neer. Verzoekster toont in dit kader evenmin aan dat zij ook maar enige poging zou hebben ondernomen teneinde deze bewijzen te bekomen en neer te leggen. Nochtans mocht zulke poging, zo haar verklaringen inzake de beweerdde incidenten strookten met de werkelijkheid, van haar worden verwacht.

Eveneens wordt de geloofwaardigheid van de door verzoekster aangehaalde incidenten ondergraven doordat zij het laatste incident situeerde in 2022. Verzoekster bevond zich op dat ogenblik immers reeds in Europa en bood hiervoor, na te zijn geconfronteerd met deze vaststelling, geen dienstige uitleg.

Zelfs indien aangenomen zou kunnen worden dat verzoekster in de loop van het laatste decennium een drietal keren zou zijn belaagd, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat deze feiten *an sich* onvoldoende zijn om in hoofde van verzoekende partijen en op heden te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Vooreerst gaat het, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, om enkele losstaande incidenten, die zich verspreid over een periode van verschillende jaren hebben voorgedaan en die onvoldoende ernstig en zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Deze incidenten kunnen dus niet volstaan om aan te tonen dat verzoekster werd onderworpen aan dermate systematische en ingrijpende inbreuken dat haar meest fundamentele mensenrechten werden aangetast en dat haar leven in haar land van herkomst ondraaglijk was. Dit geldt nog des te meer nu verzoekster in het kader van deze incidenten in haar land van herkomst duidelijk toegang had tot de nodige gezondheidszorg en tot de bescherming van haar eigen, nationale autoriteiten. Verzoekster werd, blijkens de gezegden die zij zelf aanhaalt in het verzoekschrift, wanneer zij daartoe de nodige stappen ondernam, immers opgenomen en behandeld in het ziekenhuis en kon klacht indienen bij de politie. De politie ging daarbij de eerste keer bovendien over tot het ondervragen van de daders, gaf de tweede keer aan dat de daders moesten boeten en verstrekke verzoekster in beide gevallen de nodige bewijzen van haar klacht.

In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker wordt in het licht van het voorgaande verder met recht gemotiveerd:

“U verklaarde dat de Roma in Moldavië worden gediscrimineerd (CGVS, p.4). In dit verband dient herhaald te worden dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade steeds in concreto dient te worden aangetoond. Het volstaat in deze niet zich te beperken tot een louter verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie. U verklaarde dat u als Roma in Moldavië aangevallen werd. Wanneer er u echter wordt gevraagd of u al eens fysiek aangevallen bent, verklaart u dat u het zo niet zo ver ging. U bent nooit fysiek mishandeld geweest, maar werd wel uitgescholden. Wanneer er u vervolgens wordt gevraagd wanneer u werd uitgescholden, verklaart u het niet te weten omdat u al lang weg bent uit Moldavië en het lang geleden was (CGVS, p.4-5). Bijgevolg weten uw verklaringen over de beweerdde aanvallen en bedreigingen niet te overtuigen.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van hun verzoekschriften niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Ook voor het overige blijkt uit de verklaringen van verzoekende partijen, dit in tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten voor te houden, niet dat verzoekende partijen in het verleden in Moldavië en (louter) omwille van hun behoren tot de Roma-gemeenschap reeds dermate erg werden gediscrimineerd dat zij aldaar niet konden voorzien in hun meest elementaire basisbehoeften.

Zo hebben beide verzoekende partijen in Moldavië in het verleden scholing genoten, zij het dat verzoeker diens scholing vroegtijdig zou hebben stopgezet omwille van de pesterijen en de onheuse behandeling waarvan hij slachtoffer zou zijn geworden. Aan deze laatste bewering kan overigens worden getwijfeld nu verzoeker tijdens diens persoonlijk onderhoud initieel wel degelijk aangaf dat hij het middelbaar onderwijs had behaald. Dat hij dit onmiddellijk daarna trachtte af te zwakken en te ontkennen en dat hij plots aangaf dat hij zijn middelbaar onderwijs eigenlijk toch niet had afgemaakt en zelfs maar vier jaar naar school ging, komt dan ook niet geloofwaardig over (administratief dossier verzoekster, notities van het persoonlijk onderhoud (npo), p.3; administratief dossier verzoeker, npo, p.3).

Waar verzoekende partijen beweren dat zij in Moldavië geen werk konden vinden, dient bovendien te worden opgemerkt dat dit op grond van de verklaringen van verzoekende partijen niet zonder meer kan worden aangenomen. Verzoekster gaf bij het CGVS initieel immers te kennen dat zij in Moldavië in het verleden een job had gehad. Vervolgens zwakte zij dit echter af, stelde zij dat zij nooit een vaste job had, gaf zij aan dat zij als er werk was telkens maar voor één of twee weken konden werken en dan niet eens werden uitbetaald en beweerde zij dat het hen niet lukte om werk te vinden. Wanneer hiernaar concreet werd doorgevraagd, bleek verzoekster echter steevast te vervallen in uiterst vage en ontwijkende verklaringen. Gevraagd wanneer zij werden weggestuurd, gaf zij namelijk aan: *“Altijd”*. Wanneer nogmaals werd gevraagd wanneer dit dan concreet geschiedde, verviel verzoekster opnieuw in uiterst vage verklaringen en kwam zij uiteindelijk opnieuw niet verder dan aan te geven dat het zo *“altijd”* was. Vervolgens gevraagd wanneer zij voor het laatst werd uitgesloten van een job omwille van het feit dat zij Roma was, gaf verzoekster opnieuw slechts vaagweg aan dat het was toen zij *“nog thuis was”* en stelde zij dat zij samen met verzoeker werk aan het zoeken was en van plaats naar plaats ging. Gevraagd hoe oud zij toen was, stelde zij uiteindelijk dat het nu was en dat het was *“toen we nog thuis waren 2 jaar geleden”*. Wanneer er vervolgens gevraagd werd om welke soort job het toen ging, verviel verzoekster daarenboven nogmaals in vage verklaringen en gaf zij aan: *“Was soort fabriek of zoiets, je had versch arbeiders. Er was ook job bv afwas doen, poetsvrouw en er was nog iets maar wij werden daar niet eens ontvangen”* (administratief dossier verzoekster, npo, p.4). Daarenboven zijn de voormelde verklaringen van verzoekster manifest in strijd met de verklaringen die zij eerder, bij de DVZ, aflegde. Bij de DVZ omschreef verzoekster zichzelf namelijk niet als werkzoekende, maar wel als landbouwer, herder. Zij verklaarde: *“Mijn vader had veel grond en ik werkte op de grond als landbouwer”* (administratief dossier verzoekster, verklaring DVZ, nr.12). Bovendien vallen de verklaringen die verzoekster aflegde bij het CGVS ook niet te rijmen met de verklaringen van verzoeker. Waar verzoeker aangaf dat hij in Moldavië soms, wanneer er werk was, een job had, vervolgde dat er echter geen werk was in Moldavië, beweerde dat hij te weinig of helemaal niet werd betaald omdat hij een zigeuner was en beweerde dat het ook wel eens voorkwam dat werk aan hem werd geweigerd omdat hij een Roma was, gaf verzoeker, gevraagd wanneer dit gebeurde, immers aan: *“Bij ons thuis, jaar of 7 geleden”*. Bovendien gaf verzoeker vervolgens aan: *“Toen was ik eigenlijk gestopt met werk zoeken omdat niet lukte, ging oud ijzer verzamelen”*. Wanneer er werd doorgevraagd, gaf verzoeker nogmaals aan dat het reeds lang geleden was, *“mss 7 jaar geleden”* dat aan hem een job werd geweigerd omdat hij Roma was. Verder preciseerde hij dat hij toen wilde gaan werken als *“automech assistent”* (administratief dossier verzoeker, npo, p.4-5). Aldus zou verzoeker de laatste zeven jaren als ijzermarchand hebben gewerkt en niet langer naar werk hebben gezocht. Dat verzoekende partijen dermate vage en uiteenlopende verklaringen aflegden over hun vermeende zoektocht naar werk en hun beweerde onvermogen om werk te vinden in Moldavië, maakt dat aan hun verklaringen dienaangaande geen geloof kan worden gehecht. Hoe dan ook blijkt uit deze verklaringen dat verzoekende partijen, minstens in het officiële circuit, van tijd tot tijd konden werken. Zo blijkt uit de verklaringen van verzoekster, zoals hierboven weergegeven, dat zij soms voor enkele weken kon werken. Ook blijkt uit haar verklaringen dat zij in het verleden, in 2018, allerlei zaken (zoals rokken en jeansbroeken) kocht om ze vervolgens te verkopen. Verzoeker gaf eveneens aan dat hij in Moldavië soms kon werken. In de verzoekschriften wordt nogmaals expliciet bevestigd dat verzoeker van tijd tot tijd kon werken. Daarenboven was verzoeker de laatste 7 jaren actief als ijzermarchand en geven verzoekende partijen in de verzoekschriften aan dat dit een manier was om te kunnen overleven.

Verzoekende partijen konden zich blijkens het voorgaande in het verleden en wanneer zij daar nood aan hadden, dit in tegenstelling met wat zij laten uitschijnen in het verzoekschrift, bovendien wel degelijk toegang verschaffen tot de nodige gezondheidszorg. Uit verzoeksters reeds hoger aangehaalde verklaringen kan immers worden afgeleid dat zij wanneer zij daar nood aan had zich kon laten opnemen en behandelen in het ziekenhuis.

Tevens konden verzoekende partijen, hoewel zij in het voorliggende verzoekschrift het tegendeel trachten te laten uitschijnen, in het verleden in Moldavië ondanks dat zij beweren dat zij aldaar niet over een eigen woning zouden hebben beschikt wel degelijk voorzien in de nodige huisvesting. Vooreerst kan in dit kader worden herhaald dat verzoekster bij de DVZ verklaarde dat haar vader veel gronden had en dat zij op deze gronden actief was als landbouwer/herder. Aldus is haar vader welstellend en kan worden aangenomen dat minstens de vader van verzoekster een woning had en heeft. Voorts gaf verzoeker bij de DVZ aan dat hij van zijn geboorte tot in april 2019 verbleef op eenzelfde adres. Aldus kan worden aangenomen dat ook zijn familie een woning heeft op dit adres. Verder had verzoekster het gedurende haar persoonlijk onderhoud voortdurend en consequent over haar huis en maakte zij aldaar nergens enige melding van het feit dat zij en/of verzoeker ooit uit hun huis werden gezet omdat zij de huur niet konden betalen; laat staan dat zulks

tientallen keren zou zijn gebeurd en dat zij daardoor soms dienden te overnachten in stations of bij vrienden. Nochtans werd verzoekster bij het CGVS uitgebreid ondervraagd over de problemen die zij in haar land van herkomst zou hebben gekend omwille van het feit dat zij Roma was. Dit klemte nog des te meer nu ook verzoeker, hoewel deze weliswaar vermeldde dat hij geen eigen woning kon betalen, het bij het CGVS steevast en consequent had over zijn huis en nergens eerder aanhaalde dat hij en/of verzoekster tientallen keren uit hun huis zouden zijn gezet en dat zij daardoor soms zelfs in stations of bij vrienden dienden te verblijven. Ook verzoeker werd nochtans uitgebreid ondervraagd over de problemen die hij in zijn land van herkomst zou hebben gekend omwille van het feit dat hij Roma was. Dat verzoekende partijen in hun verzoekschriften plots wel met zulke feiten op de proppen komen, kan dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen. Dit alles klemte nog des te meer nu verzoekende partijen van de beweerde tientallen uithuiszettingen niet het minste begin van bewijs bijbrengen.

Het voorgaande klemte nog des te meer nu nergens uit de verklaringen van verzoekende partijen blijkt dat zij de beweerde feiten van discriminatie en problemen, waarvan zij slachtoffer zouden zijn geweest op het vlak van onderwijs, werk en huisvesting, ooit zouden hebben aangekaart in hun land van herkomst. Evenmin ondernamen zij in dit kader een ernstige poging teneinde zich te beroepen op de hulp en ondersteuning van de in Moldavië aanwezige autoriteiten of andere in dit land aanwezige, internationale en lokale, ngo's en organisaties. Indien deze feiten werkelijk dermate ernstig waren als verzoekende partijen heden voorhouden en indien verzoekende partijen in het verleden omwille van hun Roma-etnie werkelijk dermate ernstig werden gediscrimineerd dat zij niet konden voldoen in hun meest elementaire basisbehoeften, kon nochtans worden verwacht dat zij zulks zouden hebben gedaan.

Dat verzoekende partijen in het verleden in Moldavië niet werden onderworpen aan dermate ernstige feiten van discriminatie, vervolging of ernstige schade dat er in hunnen hoofde sprake was van een nood aan internationale bescherming, blijkt daarenboven duidelijk uit de houding en gedragingen van verzoekende partijen zelf. Verzoekende partijen bleven, in weerwil van de door hen aangevoerde problemen, immers decennialang in Moldavië wonen. Nadat zij dit land een eerste keer verlieten in 2018, respectievelijk 2019, verzaakte verzoeker bovendien aan de twee eerste verzoeken om internationale bescherming die hij indiende in de EU. Aan het verzoek om internationale bescherming dat hij initieel indiende in Frankrijk verzaakte hij om naar Nederland te gaan omdat de medische zorg daar beter was. Aan het verzoek om internationale bescherming dat hij daarna indiende in Nederland verzaakte hij vervolgens om samen met verzoekster en hun in Nederland geboren zoontje terug te keren naar Frankrijk, en dit om de ouders van verzoeker aldaar te vervoegen (administratief dossier verzoeker, npo, p.4). Verzoekster zag de twee verzoeken om internationale bescherming die zij indiende in de EU in diezelfde periode allebei afgewezen worden (administratief dossier verzoekster, npo, p.4-5). Daarenboven keerden verzoekende partijen nadien vrijwillig samen met hun zoontje terug naar Moldavië, en dit omdat zij er zelf vanuit gingen dat zij daar werk zouden vinden, dat zij daar zouden kunnen werken en dat zij hun kind daar konden laten opgroeien (administratief dossier verzoekster, npo, p.5). Dat zij, indien en ondanks dat zij in het verleden zouden zijn onderworpen aan de hoger aangehaalde feiten en problemen, daarvan zouden zijn uitgegaan, ontbeert iedere geloofwaardigheid.

Bovenop het feit dat verzoekende partijen aldus niet aantonen of aannemelijk maken dat zij in hun land van herkomst in het verleden zouden zijn onderworpen aan een behandeling die kan worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, dient bovendien te worden opgemerkt dat verzoekende partijen niet aantonen of aannemelijk maken dat zij, zo zij op heden zouden terugkeren naar Moldavië en indien zij aldaar daartoe de nodige stappen zouden zetten en de nodige pogingen zouden ondernemen, niet bij machte zouden zijn om zichzelf en hun gezin toegang te verschaffen tot onderwijs, huisvesting, werk, gezondheidszorg en eventuele andere sociale rechten. Op het vlak van onderwijs, blijkt uit de heden voorliggende en beschikbare landeninformatie immers dat de situatie voor Roma-kinderen in Moldavië recent is verbeterd. Eveneens blijkt hieruit dat lager onderwijs in Moldavië tot de negende graad gratis en verplicht is, dat het onderwijs er ook open staat voor Roma en dat ongeveer de helft van de Roma-kinderen er naar school gaat. Dat hun zoon zo zij dit zouden wensen geen scholing zou kunnen genieten in Moldavië, kan dan ook hoegenaamd niet worden gevolgd. Op het vlak van huisvesting, blijkt uit de beschikbare informatie verder dat er in Moldavië, zo verzoekende partijen hierin niet zelfstandig of met de hulp van hun netwerk zouden kunnen voorzien, onder meer sociale huisvesting voorhanden is en dat dergelijke huisvesting ook openstaat voor Roma. Uit het loutere gegeven dat er wegens financiële tekorten problemen kunnen rijzen bij de toegang tot en een gebrek is aan adequate huisvesting, kan in dit kader niet zonder meer worden afgeleid dat zulks ook voor verzoekende partijen het geval zou zijn. Ook kan uit de voorhanden zijnde landeninformatie geenszins worden afgeleid dat verzoekende partijen louter omwille van het feit dat zij Roma zijn geen toegang zouden hebben tot de arbeidsmarkt en/of de gezondheidszorg in Moldavië. Dient daarenboven te worden opgemerkt dat, zo verzoekende partijen zouden terugkeren naar Moldavië, zo zij de nodige stappen zouden zetten en de nodige pogingen zouden ondernemen teneinde zichzelf toegang te verschaffen tot onderwijs, huisvesting, werk, gezondheidszorg en eventuele andere sociale rechten en zo zij daarbij zouden worden gehinderd of gediscrimineerd omwille van hun behoren tot de Roma-gemeenschap van Moldavië, verzoekende partijen blijken de reeds hoger aangehaalde informatie in hun land van herkomst beschikken over de nodige

mogelijkheden om zulks aan te kaarten en om genoegdoening te verkrijgen. Dient voorts te worden vastgesteld dat verzoekende partijen niet aantonen en dat uit de beschikbare landeninformatie niet kan worden afgeleid dat verzoekende partijen zich indien zij werkelijk terecht zouden riskeren te komen in een dermate penibele situatie als zij voorhouden niet zouden kunnen beroepen op de nodige hulp, bijstand en ondersteuning vanwege hun eigen, nationale autoriteiten en/of de in dit land aanwezige, internationale en nationale ngo's en organisaties. Dat zij met de hulp van deze autoriteiten en organisaties zelfs niet zouden kunnen voorzien in hun meest elementaire basisbehoeften, kan dan ook hoegenaamd niet worden aangenomen. Bijkomend kan in het kader van het voorgaande bovendien nog worden opgemerkt dat verzoekende partijen in Moldavië nog beschikken over een breed netwerk aan familieleden, dat hen kan opvangen en ondersteunen bij eventuele financiële problemen. Daarbij bleek reeds hoger onder meer dat de vader van verzoekster over veel gronden beschikt en aldus voldoende welstellend mag worden geacht om verzoekende partijen, zo zij daaraan nood zouden hebben, te ondersteunen (administratief dossier verzoekster, verklaring DVZ, nr.12-13, 17; administratief dossier verzoeker, verklaring DVZ, nr.17-18).

Dat verzoekende partijen ook zelf kennelijk de mening toegedaan zijn dat het loutere gegeven een Roma te zijn en de beweerde problemen en discriminatie op het vlak van de toegang tot werk, gezondheidszorg, huisvesting en andere sociale rechten niet kunnen volstaan om in hunnen hoofde te kunnen spreken van een nood aan internationale bescherming, blijkt daarenboven duidelijk uit het gegeven dat verzoekende partijen het nodig en opportuun achtten om de reeds hoger ongeloofwaardig bevonden incidenten en problemen uiteen te zetten en aldus ten onrechte voor te houden dat zij op grond van deze incidenten en deze problemen in aanmerking zouden komen voor de toekenning van internationale bescherming.

Omwille van de voormelde redenen, kan evenmin worden aangenomen dat de zoon van verzoekende partijen bij een terugkeer naar Moldavië zou riskeren te worden onderworpen aan feiten die kunnen worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Verzoeker gaf immers aan dat hij benevens het voorgaande geen specifieke vrees had in hoofde van zijn zoon (administratief dossier verzoeker, npo, p.6). Tevens kan gelet op het voorgaande niet worden aangenomen dat, zo de zoon van verzoekende partijen toch aan zulke feiten zou riskeren te worden blootgesteld, verzoekende partijen in dit kader en zo zijn daartoe de nodige pogingen zouden ondernemen, verstoken zouden blijven van de hulp, ondersteuning en bescherming van hun eigen, nationale autoriteiten.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen voorts volledig onverlet waar terecht gemotiveerd wordt:

“In zoverre u nog aanhaalt dat u vreest dat de oorlog in Oekraïne zal uitbreken naar Moldavië (CGVS, p.8), dient erop te worden gewezen dat er tot op heden geen gewapend conflict bezig is in Moldavië zodat uw vrees hiervoor louter hypothetisch is.”

Verzoekende partijen toonden en tonen, waar zij eerder nog verwezen naar de oorlog in Oekraïne als reden waarom zij niet zouden kunnen terugkeren naar Moldavië, aldus op generlei wijze aan dat er in Moldavië op heden een oorlog zou woeden en/of dat er sprake zou zijn van enige imminente militaire dreiging. Derhalve tonen verzoekende partijen niet aan dat er in hun land van herkomst sprake zou zijn van een situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Evenmin tonen verzoekende partijen aan dat de gevolgen van de oorlog in Oekraïne in hun eigen land en regio van herkomst van zulke aard zouden zijn dat zij aldaar louter omwille van het gegeven dat er in het buurland een oorlog woedt een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen maken in dit kader verder geenszins duidelijk waar, waarom, wanneer, om welke redenen, door wie en in welke omstandigheden zij zouden riskeren te worden onderworpen aan ernstige schade omwille van het conflict in Oekraïne.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten, zoals opgenomen in de mappen 'documenten' in de administratieve dossiers, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

4.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde evenmin aan dat in hunnen hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT